

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

EL CATALÀ EN DOS MINUTS

ESPAIS DE LLENGUA A

RÀDIO SANT BOI

SERVEI LOCAL DE CATALÀ DE SANT BOI DE LLOBREGAT

CNL ERAMPRUNYÀ

INTRODUCCIÓ

El mes de setembre de 2008 vam començar a col·laborar amb Ràdio Sant Boi amb un espai de llengua anomenat *El català en cinc minuts*. Vam canviar-ne el títol el juliol del 2012 i va passar a anomenar-se *El català en dos minuts*, atesa la durada de l'espai.

Són textos breus que s'emeten tres cops al dia i que es van renovant cada quinzena.

En aquest document hem recollit tots els textos que hem elaborat expressament per a Ràdio Sant Boi des del setembre del 2008 fins al juliol del 2013. Estan agrupats en diversos apartats (ortografia, morfologia, lèxic...) perquè es puguin consultar millor. Hi hem inclòs també un índex amb la relació de tots els espais.

Esperem que us siguin d'utilitat.

Juliol de 2013

Contingut

VOCABULARI	11
Paraules procedents d'altres llengües.....	11
Fa molts anys que.....	11
Evitem el castellanisme <i>casc (urbà)</i>	11
Terminologia de fires i congressos	12
Vocabulari dels animals (cries i femelles)	12
Vocabulari d'espècies vegetals (hortalisses i condiments)	13
Les espècies culinàries.....	13
Potser/Igual.....	14
Múscul, muscle i musclo	14
Bona o mala olor	15
Adreça electrònica	15
Error freqüents en llengua oral (I).....	15
Error freqüents en la llengua oral (II)	16
Error freqüents en la llengua oral (III)	17
Tornada a l'escola	17
Precisar	17
Caure/caure's.....	18
Nomenar i anomenar	18
Guixeta, taquilla o armariet?	18
Recolzar o donar suport?	19
Tauler i taulell	19

Arran i arrel.....	20
Esquena/espatlla.....	20
Desar i guardar.....	20
Adreça o direcció?.....	21
Esborrany i esborrador.....	21
Llista i llistat	22
Tarja i targeta.....	22
Adonar-se / *donar-se compte	22
Trànsit i tràfic	23
Medi/mitjà/mig.....	23
Amb motiu de / En motiu de	24
Més aviat no és més bé.....	24
Vacances a la platja	24
Vacances a la muntanya	25
Prevencions del viatger	25
Anem de colònies.....	26
La crisi econòmica	26
El verb donar.....	27
El treball i la jubilació	27
Gelats.....	28
Termini.....	28
Cabells blancs.....	29
Tauleta tàctil, telèfon intel·ligent	29
Adhesius.....	29
Aranja.....	29
Algunes expressions incorrectes (I)	30
Algunes expressions incorrectes (II)	30
Algunes expressions incorrectes (III)	31

Algunes expressions incorrectes (IV)	31
Algunes expressions incorrectes (V)	32
Frases fetes	32
Senyora o senyoreta?.....	32
Castellanismes (I)	33
Castellanismes (II)	33
Castellanismes (III)	33
Noms d'establiments comercials.....	34
Paraules relacionades amb el cinema.....	34
Expressions (I)	35
Expressions (II)	35
Noms de lloc del món.....	36
Noms de lloc de la Marina santboiana	36
L'hivern i el fred. La confecció	37
Les rebaixes.....	37
Nous termes catalans.....	38
El verb realitzar	38
Refranys d'estiu.....	39
La resta, els altres.....	39
Tothom/tot el món	39
Aparells tecnològics per regalar	40
El gimnàs i la gimnàstica.....	40
Estar cruixit, adolorit, baldat / *tenir agulletes	40
Avui	41
Frases fetes amb el verb tenir	41
Descens de rius	42
Alçada	42
Origen del mot biquini	42

Les professions.....	43
El verb realitzar	43
Oferir, oferta, *ofertar	44
Tauleta tàctil, telèfon intel·ligent	44
Anunci al balcó.....	45
Semàfor.....	45
Aclarir i esbandir	45
Donar/fer	46
Fons/fondo.....	46
Origen de l'expressió Passar la nit en blanc.....	46
FONÈTICA I ORTOGRAFIA	47
Se celebra o es celebra?	47
Accentuació.....	47
Accents desplaçats per influència del castellà	47
Accent diacrític.....	48
La dièresi.....	48
La lletra te final	49
M/N.....	49
Núm. 4: B/V.....	50
Doble ema i doble ena	50
G/J.....	50
H	51
S/SS	51
El punt de la ela geminada	52
Errors més freqüents en l'ús de la ela geminada	52
TX/IG	52

Mots amb dificultat o/u per influència del castellà	53
La te muda	53
Apostrofació de la preposició DE.....	54
Apostrofació de l'article	54
MORFOLOGIA.....	55
Potser/pot ser	55
Gens/res.....	55
Tant/tan	55
Quant/quan.....	56
Tanmateix no és també.....	56
Ser i estar (I)	56
Ser i estar (II)	57
El lo incorrecte	57
L'article en els topònims	58
L'imperatiu	58
L'expressió de l'obligació.....	59
Masculins i femenins (I).....	59
Masculins i femenins (II).....	60
Masculins i femenins (III).....	60
Significat d'alguns adverbis de manera	61
Singular i plural en paraules com ara: crisi, tesi, anàlisi	61
Al matí, a la tarda, al vespre	61
Quantitatius invariables	62
Fix, text, reflex.....	62
La telefonem o li telefonem?	63
Preposicions i locucions preposicionals incorrectes	63

Les conjuncions i/o.....	64
Que hi ha.../Que hi és...?.....	64_Toc363032475
Bé/Ben	64
Corrents/corrent	65
Les professions.....	66
Vari, vària, varis, vàries.....	66
Igual	67
RECURSOS LINGÜÍSTICS.....	68
Lingu@net. Europa.....	68
Recursos lingüístics en línia: Gran diccionari de la llengua catalana	68
Catalanitzador per a l'ordinador.....	69
Traductor de Google	69
Jocs en català	70
Recursos del Servei Local de Català	70
Revistes	71
en català.....	71
El bloc de l'OPTIMOT	72
Rodamots.....	72
Apps en català	72
EL CATALÀ I ALTRES LLENGÜES.....	73
Llengües del món a Catalunya	73
Origen, territori i població de la llengua catalana.....	73
El català i les llengües del món	74
L'aranès.....	74

El català, llengua romànica.....	75
L'extensió geogràfica del català.....	75
EL CICLE DE L'ANY I LA CULTURA POPULAR.....	76
Refranys de Nadal	76
Cicle nadalenc: noms de les festes i d'altres.....	76
Cicle nadalenc: plantes.....	77
Cicle nadalenc: gastronomia	78
Cicle nadalenc: noms de joguines.....	79
<i>Quieta Nit</i> , de Pere Calders	80
Sant Antoni Abat i sant Sebastià.....	80
Poema del mes de gener	81
La calçotada	81
Cicle de carnaval	82
<i>Carnestoltes</i> , de Joana Raspall	83
Sant Josep i la crema	84
Les plantes de Setmana Santa	85
La mona de Pasqua	85
La Quaresma	86
Quaresma i Setmana Santa	87
Sant Jordi (I)	88
Sant Jordi (II)	88
Refranys de Sant Jordi.....	89
Sant Jordi i Espriu	90
Sant Ponç	91
Festa Major (I).....	91
Festa Major (II).....	92

La festa del Corpus	92
Revetlles.....	93
Els fruits de tardor.....	94
Refranys sobre bolets.....	94
Tots Sants.....	95
Any Salvador Espriu.....	96
Any Joana Raspall.....	97
CONVENCIONS	98
Etcètera o tres punts?	98

VOCABULARI

Paraules procedents d'altres llengües

Hi ha moltes paraules catalanes que procedeixen d'altres llengües.

Vegem-ne uns quants casos:

- procedents de l'àrab: carxofa, arròs, xifra, zero, alcalde, barnús
- procedents del francès: patge, dansar, garatge, xalet, xef
- procedents de llengües americanes: patata, tomàquet, barbacoa, xiclet
- procedents del japonès: bonsai, tsunami, samurai, quimono

Fa molts anys que...

En català, les construccions amb el verb *portar* que expressen temporalitat o idea de duració no són correctes. Podem *portar coses a sobre*, per exemple, però no podem *portar temps* (hores, dies, anys, etc.). En aquest cas, hem de fer servir el verb *fer*. No direm, doncs, **Porto dues hores esperant* sinó *Fa dues hores que m'espero*.

Evitem el castellanisme *casc (urbà)*

En comptes de *casc urbà* per anomenar el centre d'una ciutat, podem fer servir **centre urbà** o **nucli urbà**. En lloc de *casc antic*, podem fer servir **barri antic**, **part antiga**, **nucli antic**, etc.

Casc és una paraula que existeix en català però que té altres significats: el casc de la moto, el casc o unglot del cavall, com a sinònim de barril, etc.

Terminologia de fires i congressos

A Sant Boi es prepara ja la Fira de la Puríssima. Ben aviat, doncs, veurem per tot Sant Boi **rètols, cartells i banderoles (i no pas ròtuls o lletreros)** que ens anunciaran l'esdeveniment. També, es muntaran **els estands dels expositors**, que ens oferiran els seus productes i repartiran tot tipus de **fullets** publicitaris (**i no pas fulletons o flyers**). Hi haurà també **envelats** (i no pas carpes) que acolliran exposicions, actes diversos, etc.

Vocabulari dels animals (cries i femelles)

La Fira de la Puríssima, tot i que ha anat ampliant el ventall d'actuacions, conserva encara força elements dels orígens com a fira eminentment agrícola i ramadera.

Volem fer referència també en aquest espai al passat de la Fira i, per això, us oferim una sèrie de **noms d'animals**.

Començarem per saber com s'anomenen en català les **cries**. Així doncs, ens trobem amb **l'anyell o xai (cria del be); el cabrit (de la cabra); el cadell (del gos); el garrí o porcell (del porc), etc.** Pel que fa als noms dels **animals femelles**, podem trobar-nos amb **la truja (la femella del porc), amb l'euga o egua (del cavall); amb la polla d'índia (del gall dindi), etc.**

Esperem que aquestes paraules us siguin útils quan visiteu la Fira.

Vocabulari d'espècies vegetals (hortalisses i condiments)

A Sant Boi es prepara ja la Fira de la Puríssima, que tot i que ha anat ampliant el ventall d'actuacions, conserva encara força elements dels orígens com a fira eminentment agrícola i ramadera.

Volem fer referència també al passat de la Fira i, així, us oferim una sèrie de noms **d'espècies vegetals**.

Comencem pels **condiments**:

Coriandre (en castellà, cilantro); **el pebre** (la pimienta). Aquesta paraula en català és masculina i no hem de confondre-la amb **el pebrot**, pimiento en castellà; el **safrà** (azafrán); **l'orenga** (orégano); **la tàpera** (alcaparra), etc.

Pel que fa a **hortalisses**, podem esmentar **la carxofa, l'albergínia, la carbassa, el carbassó, el cogombre, el rave, els espinacs, etc.**

Esperem que aquestes paraules us siguin útils quan visiteu la Fira.

Les espècies culinàries

El **pebre** (en castellà, pimienta) és una de les espècies més utilitzades universalment. N'hi ha de molts tipus: **pebre negre, pebre blanc, pebre vermell, pebre rosa, pebre verd...**

Un altre dels ingredients picants de la nostra cuina és el **bitxo** o **coralet** (en castellà, *guindilla*).

A la cuina mexicana el toc picant el dóna el **xili** (en castellà, *chile*), que és una mena de pebrot petit i molt picant. Amb les beines, es fa la **salsa de xili**.

A la cuina japonesa, s'empra com a condiment picant el **rave japonès** (*wasabi*), en pasta o ratllat.

Potser/Igual

De vegades sentim que algú diu:

Igual vinc demà però no t'ho asseguro.

Aquesta frase, en català, és del tot incorrecta perquè la paraula igual no serveix per expressar una possibilitat.

Hem de dir, doncs:

Potser vinc demà.

Múscul, muscle i musclo

Múscul, muscle i musclo són tres paraules que s'assemblen molt però que no volen dir el mateix. **Múscul** és el que en castellà es coneix com a *músculo*; en canvi, **muscle** és la paraula per al castellà *hombro*. Per últim, **musclo** és l'equivalent al castellà *mejillón*.

Bona o mala olor

En català, les coses no **oloren** bé o malament, sinó que **fan bona olor, fan mala olor** o **fan pudor**. Per tant, és incorrecta la frase: Aquesta carn **olora** malament. S'ha de dir, en canvi: Aquesta carn **fa mala olor / fa pudor**.

Altres verbs relacionats amb aquest per significat són: **ensumar** o **flairar**.

També hem de tenir en compte que una cosa fa **olor de roses i no olor a roses**. Sovint ho diem malament per influència del castellà.

Adreça electrònica

El terme anglès *e-mail* té una correspondència en català que convé utilitzar.

Per designar l'adreça de correspondència electrònica hem de dir **adreça electrònica**.

L'abreviatura corresponent és **a/e**, tot i que no sempre és necessari utilitzar-la, ja que en molts contextos la presència del símbol @ (arrova, també anomenat rova) ja permet identificar inequívocament que es tracta d'una adreça electrònica.

Errors freqüents en llengua oral (I)

Si diem malament una paraula, quan l'escrivim reproduïrem el mateix error. Vegem algunes pronúncies incorrectes de paraules d'ús freqüent:

No hem de dir: corretgir, texte, telèfan, milló, venta, antigüetat

Sí que hem de dir: corregir, text, telèfon, milió, venda, antiguitat

Errors freqüents en la llengua oral (II)

Si diem malament una paraula segur que a l'hora d'escriure reproduïrem el mateix error. Vegem algunes pronúncies incorrectes d'algunes paraules d'ús freqüent:

<u>Pronúncia incorrecta</u>	<u>Pronúncia correcta</u>
Pàrraf	paràgraf
Enginier	enginyer
Mitat	meitat
Venta	venda
Tassa	taxa

Errors freqüents en la llengua oral (III)

Si diem malament una paraula, segur que a l'hora d'escriure reproduïrem el mateix error. Vegem algunes pronúncies incorrectes d'algunes paraules d'ús freqüent:

Així doncs, NO hem de dir: tèrmini, garantitzar, antigüetat, exenció, lògica

I SÍ que hem de dir, per tant: termini, garantir, antiguitat, exempció, lògica.

Tornada a l'escola

És època de tornar a l'escola i de tornar a preparar la **motxilla** i l'**estoig**, on podem posar **retoladors** (i no rotuladors), **maquineta**, **goma d'esborrar** i **llapis**. Cal recordar que aquesta paraula no varia en plural; és a dir, diem un **llapis** i **cinc llapis**. La paraula **llàpissos**, per tant, no existeix encara que es faci servir molt.

Potser haureu comprat un **llapis de memòria** (i no *pen drive*) i haureu hagut de **folrar** muntanyes de llibres, a més d'equipar els vostres fills i filles amb **xandalls**, **bates** i **vambes**.

Quina gran despesa!

Precisar

Precisar significa explicar amb precisió i no és correcte com a sinònim de necessitar. L'expressió ser precís tampoc no és sinònima de caldre.

Així doncs, hem de dir:

A les oficines de l'Ajuntament us donaran els documents que us calen i no pas els documents que preciseu.

Caure/caure's

Un dels significats més habituals que té el verb *caure* és 'una cosa, desprendre's d'allò que li impedia de cedir a l'acció de la gravetat, o sigui, el que en castellà és caerse.

La forma verbal *caure's* no és correcta ja que és un calc del verb castellà *caerse*.

Així, cal dir:

He caigut per les escales i no M'he caigut per les escales.

Nomenar i anomenar

Anomenar significa dir el nom. La forma *nombrar* és incorrecta. **Nomenar** vol dir "designar algú per a un càrrec o alguna cosa per a una funció". No és correcta doncs la forma *nombrar*.

Vegem-ne alguns exemples:

El **nomenaran** president de l'entitat

Durant la conversa van **anomenar** el teu pare

Guixeta, taquilla o armariet?

En català, guixeta no és correcte. Per referir-nos al lloc on venen els tiquets o bitllets, direm 'taquilla' i, en canvi, si ens volem referir al lloc on es guarden els estris personals (en un gimnàs, per exemple) direm 'armariet'.

Recolliu les entrades a la **taquilla** del cinema

Agafa el sabó del meu **armariet**

Recolzar o donar suport?

Cal utilitzar el verb recolzar en el sentit de “descansar, una cosa, sobre un suport” i també en el de “sostenir-se fent descansar els colzes, l’esquena, etc. sobre un suport”. Per exemple:

És aconsellable que el teclat de l’ordinador recolzi en una safata a l’altura dels colzes.

La seva tesi recolza sobre aquesta teoria

Sempre es recolza a la paret abans de començar la classe.

En canvi, és inadequat utilitzar recolzar en el sentit de donar suport, ajudar, etc. perquè és un calc del castellà *apoyar*.

Per tant, la frase: *recolzarem les seves idees* no és correcta i ha de ser substituïda per:

Donarem suport a les seves idees, defensarem les seves idees, etc.

Tauler i taulell

Hi ha paraules que sempre confonem, com, per exemple, **tauler i taulell**.

Un **taulell** és una taula estreta i llarga, el podem trobar en una botiga o en un bar, com a suport per mostrar-nos el gènere o servir-nos una beguda o un menjar.

En canvi, si volem jugar a escacs o penjar un anunci en un lloc públic, hem de fer servir un **tauler**.

Arran i arrel

Arran i arrel són dues paraules que sovint es confonen però que tenen significats ben diferents.

Amb la preposició **arran** introduïm un fet que ha estat la causa d'un altre fet. Per tant, podem dir que a la tardor les inundacions es produeixen arran de les pluges torrencials d'aquesta època de l'any. L'**arrel** no és res més que la part inferior d'una planta i també una operació matemàtica.

Esquena/espatlla

L'**espatlla** o muscle és el que en castellà anomenem hombro i **esquena** és la part posterior del tronc, des de l'espatlla fins a la cintura. És el que en castellà es coneix com a espalda.

Així, doncs, hem de dir:

-s'ha fet una luxació a l'espatlla i per això la porta embenada

-em fa mal la zona lumbar, a la part baixa de l'esquena

Desar i guardar

Desar i **guardar** són dos verbs similars en contingut, però no són sempre intercanviables. **Desar** significa "posar en lloc segur alguna cosa per tenir-la guardada mentre no s'ha de fer servir". I **guardar** vol dir "preservar de dany" i, en informàtica, "enregistrar una informació en un suport adequat, generalment per donar-li un caràcter definitiu o per raons de seguretat".

Per això, guardem un arxiu i desem l'abric.

Adreça o direcció?

Adreça i direcció no volen dir el mateix. Adreça és el lloc on vivim o, en l'àmbit de la informàtica, el lloc d'origen o de destinació de dades. Així doncs, podem dir:

La meva adreça és carrer Major, 28.

No tinc l'adreça electrònica del director

Direcció, en canvi, és el costat al qual es dirigeix una persona o una cosa. Indica, doncs, trajectòria o orientació. Per exemple, si vas en aquesta direcció aviat arribaràs a la plaça de l'Ajuntament

Esborrany i esborrador

Esborrany i **esborrador** són dues paraules que sovint es confonen perquè en castellà es tradueixen totes dues com a borrador. Intentarem aclarir-ho.

Esborrany correspon al castellà borrador, entès com a document escrit sobre el qual encara es poden fer modificacions abans d'obtenir el text definitiu. Segur que aquests dies heu sentit a parlar de l'esborrany de la declaració de la renda. No és correcta tampoc la paraula *esborrall* per referir-se a aquest concepte.

Esborrador és el substantiu del verb **esborrar** i es refereix a l'estri que fem servir per netejar les pissarres.

Llista i llistat

Llista i **llistat** són dues paraules que sovint es confonen però que no volen dir el mateix.

Una **llista** és un full o conjunt de fulls en què hi ha escrita una sèrie enumerativa de noms de persones o de coses, d'adreces o d'altres indicacions. Es considera una paraula sinònima de relació.

Un **llistat** és un document produït per una impressora en paper continu, el qual pot contenir una llista o no.

Així doncs no hem de dir “Hem de consultar el llistat de clients” i sí que hem de dir “Hem de consultar la llista de clients”.

Tarja i targeta

Tot sovint confonem les paraules **tarja** i **targeta**. Intentarem explicar quan hem d'utilitzar-ne una i quan l'altra.

La **tarja** és, segons el diccionari, una placa rectangular o ovalada on hi ha escrit un nom o una inscripció.

Així doncs, si fem cas de la definició que acabem de llegir, hem de parlar de **targetes de crèdit** i de **targetes de visita** i no pas de targes.

Adonar-se / *donar-se compte

En català, per expressar que una cosa no passa desapercebuda, fem servir el verb '**adonar-se**'. *Donar-se compte* és un castellanisme i, per tant, no és correcte. Vegem-ho amb un exemple:

No s'havia adonat que era tan tard.

Trànsit i tràfic

Sovint utilitzem malament les paraules **trànsit i tràfic**, per influència del castellà.

Així doncs, anomenem **trànsit** la circulació per qualsevol mitjà (trànsit aeri, ferroviari, per carretera, etc.). I reservem la paraula **tràfic** per a qualsevol comerç de mercaderies: tràfic de drogues, tràfic d'armes, tràfic d'influències. D'aquí és d'on vénen els derivats traficant i traficant.

Medi/mitjà/mig

Medi, mitjà i mig són paraules que confonem sovint. **Medi** és l'entorn, allò que envolta els éssers vius. **Mitjà** és l'eina o la manera per aconseguir un fi i **mig** pot ser un adjectiu o un adverbi. Vegem-ho amb alguns exemples:

-Hem de preservar el medi ambient

-La temperatura mitjana del mes de setembre ha estat força més elevada que en anys anteriors

-Només vull mig pastís

-La sala és mig plena

Hem de tenir en compte que no són correctes les expressions mig termini, que hem de substituir per **termini mitjà** i punt mig, que s'ha de canviar per **punt mitjà**. Així doncs:

-Farem una inversió a termini mitjà

-Quan hi ha un desacord, s'ha de trobar un punt mig

Amb motiu de / En motiu de

Amb motiu de és una expressió que indica la circumstància que provoca un fet o una acció, o que hi dóna lloc. No és correcte substituir la preposició inicial *amb* per *en*.

*Li han dedicat un llibre **amb motiu de** la seva jubilació [i no pas *en motiu de*].*

Amb motiu del nostre aniversari us convidem a un sopar al club.

Més aviat no és més bé

La locució adverbial més bé és incorrecta en català amb el significat de tirant a. En català cal utilitzar **més aviat**:

Aquest pis no m'agrada perquè més aviat sembla un magatzem.

Vacances a la platja

Quan ve el bon temps segur que aprofitem per anar a refrescar-nos a la platja. Ens haurem de posar **crema solar, gorres, ulleres de sol** i col·locar-nos a sota del **para-sol** per no cremar-nos.

També segur que anem carregats amb la **gandula, l'estoreta, el matalàs inflable** i, per als nens que no saben nedar, els **braçals i les bombolletes**.

Com només arribar ja estarem cansats de portar tantes coses, podem menjar-nos un **cucurutxo** a qualsevol **quiosquet**, que és la paraula que ens proposen en català per al *xiringuito*.

Podem calmar la set amb **refrescos** com ara: **orxata**, paraula que en català s'escriu sense hac inicial, **batuts o granissats**.

Vacances a la muntanya

Si aquest estiu voleu anar a la muntanya a fer **acampades** o **travesses**, no us oblideu pas de les **botes**, de la **motxilla**, de la **cantimplora** i de la **carmanyola**, que és el que en castellà s'anomena fiambrella.

Per dormir, necessitarem, a més de la **tenda de campanya**, el **sac de dormir** i un **aïllant**. En català, aquesta paraula s'escriu amb dièresi a la i.

I, perquè al vespre no passem fred i per si plou, no us deixeu ni el **folre polar** ni la **capelina**.

Previsions del viatger

Tots aquells que aquest estiu viatgeu a destinacions de l'Àfrica, l'Àsia o l'Amèrica Central i del Sud ja deveu haver acudit al centre de malalties tropicals més proper i actualitzat el **certificat de vacunació** per evitar malalties com ara el **tètanus** o la **malària**.

Sigui com sigui, també és convenient que us endugueu una **farmaciola**, en la qual no haurien de faltar els productes següents:

- **sèrum** (i no suero)
- **repel·lent** d'insectes
- **col·liri** (aquestes dues paraules s'escriuen amb ela geminada)
- **gases, tiretes** (i no *tiritas*), **esparadrap**, etc.
- **termòmetre** (aquesta paraula s'escriu amb accent obert)...

Que tingueu un bon viatge!

Anem de colònies

Per a la majoria de nens i joves, l'arribada de l'estiu és sinònim de vacances escolars i de **colònies**.

Entre tota l'oferta d'activitats, però, les que tenen més bona acollida són els **esports d'aventura** i els **esports nàutics**: rutes amb **quad, escalada, espeleologia, vela, surf de vela, ràfting**, etc. I a la nit la diversió continua. Amb **llanternes** i dividits en grups, es duen a terme **jocs de nit** i **gimcanes** a l'aire lliure.

Aquestes estades estiuenques són una bona oportunitat per fer amics. Durant uns deu o quinze dies conviuran en una **casa de colònies** o compartiran **tenda de campanya**. Això sí, cal anar ben equipat amb **sac de dormir, aïllant, cantimplora**, etc. i no oblidar-se del **repel·lent** de mosquits, perquè alguna nit o altra s'acaba **fent bivac**.

La crisi econòmica

La **crisi econòmica** d'abast internacional i les conseqüències que comporta en el món laboral i empresarial tenen, des de fa uns mesos, una presència destacada en els mitjans de comunicació.

Per desgràcia és molt habitual sentir parlar de: contractes de treball a temps parcial, contractes per obra o servei, congelacions salarials, expedients de regulació d'ocupació, acomiadament col·lectiu, atur i aturats, etc.

Recordeu que en català la paraula crisi en singular no porta essa final. Només en plural. El mateix passa en paraules com ara: anàlisi, parèntesi, tesi, etc.

El verb donar

Sovint, per influència del castellà, fem servir el verb *donar* en casos en què caldria utilitzar el verb **fer** o altres verbs. En català, per exemple, no **donem petons* ni *abraçades*, sinó que **fer petons** i **abraçades**. Aquí en tenim uns quants exemples més:

No és correcte:

Avui *donen* una pel·lícula molt bona per TV3
Anem a *donar un tomb*
Parlar en públic em *dóna vergonya*
Li *dóna la impressió* que suspendrà

Sí és correcte:

Avui fan una pel·lícula molt bona per TV3
Anem a fer un tomb
Parlar en públic em fa vergonya
Li fa la impressió que suspendrà

El treball i la jubilació

La paraula treball ve del llatí *tripalium*, que vol dir tres pals i que era una tortura en la qual la persona quedava subjecta. Posteriorment va evolucionar fins a significar esforçar-se i, finalment, al que coneixem avui com a treballar. Jubilació també té l'origen en el llatí i significa llançar crits de gran alegria. Se suposa, doncs, que deixar de treballar per obligació és una autèntica festa.

Avui dia, però, davant la gran crisi econòmica que pateix la nostra societat, quantes persones voldrien ser sotmeses a la tortura del tripalium!

Gelats

A l'estiu vénen molt de gust els gelats. Sabeu com es diuen en català els diversos tipus que podem trobar al mercat? Us ho expliquem tot seguit:

-**cucurutxo** (escrit amb tx i acabat en o) o **cornet**: és el que se serveix en una galeta amb forma de paperina)

-**gelat de pal**: amb forma allargada i amb un palet clavat per sostenir-lo

-**gelat de barra**: es presenta en forma de barra de secció quadrada

-**tall de gelat**: és la porció tallada d'un gelat de barra que se serveix entre dues galetes

Que vagi de gust!

Termini

El que en castellà es coneix com a plazo en català és **termini** i no plaç. Així doncs, direm: El termini per presentar la documentació és dimecres vinent.

També **comprarem a terminis** (i no a plazos) si paguem algun producte que adquirim a poc a poc en comptes de fer-ho de cop i **farem les coses a curt, mitja o llarg termini**, segons siguin més o menys immediates.

Tampoc no és correcte el terme aplaçar, sinó que haurem de fer servir la paraula **ajornar**, com per exemple: el president ha ajornat la reunió fins a la setmana vinent.

Cabells blancs

Quan amb l'edat, comencem a tenir cabells sense color no tenim canes sinó **cabells blancs**. En canvi, sí que podem dir que tenim els cabells canosos.

Canes és el nom de la famosa ciutat francesa on es fa un arxiconegut festival de cinema.

Tauleta tàctil, telèfon intel·ligent

Una de les novetats tecnològiques més populars d'avui dia són les **tauletes tàctils**, proposta catalana per al terme anglès tablet. Al costat d'aquestes **tauletes**, trobem també els **telèfons intel·ligents** (*smartphone*, en anglès).

Aprofitem per recordar-vos, ara que parlem de termes informàtics, que hem de dir **ordinador** i **xarxa** i no pas ordenador i red.

Adhesius

El que en castellà s'anomena *pegatina*, en català s'ha de dir **adhesiu**. No és correcta, doncs, la paraula *enganxina*. Vegem-ne un exemple: Enganxa l'adhesiu en un lloc ben visible de l'aparador de la botiga.

També podem fer servir **gomet**, però en uns altres contextos, com en la frase següent: Als nens els agrada molt enganxar gomets a l'escola.

Aranja

La fruita que en castellà es coneix com a *pomelo*, en català es diu **aranja**. És el fruit de l'**aranger**, d'estructura semblant a la taronja, de color groc pàl·lid o ataronjat i **polpa** més o menys àcida i una mica amarga. Fixeu-vos que hem de dir **polpa** i no el castellanisme *pulpa*.

Algunes expressions incorrectes (I)

Recordeu que hem de dir:

A mesura que (i no *a mida que*)

Tot seguit (i no *acte seguit*)

Ara com ara (i no *avui per avui*)

De cop i volta (i no *de repent*)

Adonar-se (i no *donar-se compte*)

Algunes expressions incorrectes (II)

Les expressions següents són incorrectes:

-per anticipat: Hem de dir **per endavant** o **anticipadament**. Hem de fer el pagament per endavant.

-a aquestes alçades: S'ha de substituir per **a hores d'ara**. Encara no tenim els resultats a hores d'ara.

-córrer a càrrec: Hem de dir **ser a càrrec** o **anar a càrrec**. Les despeses de l'acte són a càrrec de l'entitat.

-donar-se pressa: La paraula correcta que hem d'utilitzar en aquest cas és **afanyar-se**: Afanya't que arribem tard.

Algunes expressions incorrectes (III)

A mida que, a mitjans de i a no ser que són expressions que sovint fem servir però que són incorrectes. Així doncs, hem de substituir-les per:

- a **mesura que** (a mesura que vagin arribant els dones el berenar)
- a **mitjan de** (té previst d'acabar la feina a mitjan de febrer)
- si no és que** (no podem pas venir si no és que trobem algú que es quedi amb els nens)

Algunes expressions incorrectes (IV)

Avui us volem explicar el significat d'algunes expressions que es fan servir molt habitualment en català. Són les següents:

- som al ball i hem de ballar**. Es diu quan es vol indicar que les situacions difícils s'han d'afrontar fins que no se solucionin.
- tenir mala bava**. S'aplica a algú que és dolent, que actua amb maldat.
- no entendre-hi un borrall**. És l'equivalent del castellà *No entender ni pizca, ni jota*.
- qui no té memòria ha de tenir cames**, que s'aplica quan algú s'ha descuidat d'emportar-se alguna cosa d'un lloc i ha de tornar-hi per agafar-la.

Algunes expressions incorrectes (V)

Recordeu que hem de dir:

A mesura que (i no *a mida que*)

Tot seguit (i no *acte seguit*)

Ara com ara (i no *avui per avui*)

De cop i volta (i no *de repent*)

Adonar-se (i no *donar-se compte*)

Frases fetes

A continuació, us expliquem una sèrie de frases fetes d'ús molt corrent:

Bufar i fer ampolles > una cosa, ser fàcil de fer.

Can seixanta > lloc on tothom fa el que vol, on hi ha un gran desgavell.

Cara de pomes agres > cara de no trobar-se gens bé, de no estar gens satisfet.

Caure l'ànima als peus > tenir un gran desengany.

Com de la nit al dia > quan dos coses o dos persones difereixen molt l'una de l'altra.

Senyora o senyoreta?

L'ús de la forma senyoreta és un cas clar de discriminació lingüística perquè a ningú se li acudiria pas de fer servir la forma senyoret. A més, ningú no n'ha de fer res de l'edat o l'estat civil d'una persona. Recordeu, doncs, que totes les dones són unes senyores!

Castellanismes (I)

Per influència del castellà sovint hi ha tot de paraules que diem malament.

Així doncs, NO hem de dir:

Aclarar, cerimònia, ordenador, acondicionar, rumano o tasa

En canvi, Sí que hem de dir:

Aclarir, cerimònia, ordinador, condicionar, romanès o taxa

Castellanismes (II)

Hi ha tot de paraules que diem malament per influència del castellà. Així doncs, NO hem de dir:

Decepcionar, despedir, enterar-se, invadir o ingle

Sinó que hem de dir:

Decebre, acomiadar, assabentar-se, invair o engonal

Castellanismes (III)

Sovint diem malament tot de paraules per influència del castellà. Així doncs, hem de dir **bolquer, crispeta, rogalia o envair** en lloc de panyal, palomitas, immediacions o invadir.

A Internet hi ha tot de diccionaris en línia d'accés lliure i gratuït que us poden ajudar en casos com aquests.

Noms d'establiments comercials

Us oferim a continuació una llista d'alguns noms d'establiments comercials perquè sapiguen com es diuen en català:

Forn o fleca (i no panadería)

Bugaderia (i no lavandería)

Bijuteria (i no bisutería)

Matalasseria (i no colchonería)

Papereria (i no papelería)

Parament de la llar (i no menaje)

Perruqueria (i no peluquería)

Paraules relacionades amb el cinema

Ja tornem a tenir sales de cinema a Sant Boi. Per això avui us volem presentar tot de paraules relacionades amb el setè art. Són les següents:

-abonament (i no abono)

-doblatge

-estrena (i no estreno)

-repartiment (i no reparto)

-sinopsi (aquesta paraula, en singular, no acaba en essa, a diferència del castellà)

-pel·lícula (recordeu que va amb ela geminada)

Expressions (I)

Explicarem el significat d'algunes expressions que s'utilitzen molt habitualment en català.

-fer-ne de l'alçada d'un campanar: correspon a la frase castellana *hacerlas de padre y muy señor mío*.

-estimar-se més: és exactament el mateix que preferir. Així podem dir: què t'estimes més (o què prefereixes): sopa o verdura?

-dir fàstics de: significa parlar molt malament d'alguna cosa o d'algú.

Expressions (II)

Avui explicarem el significat d'algunes expressions que fem servir sovint en català. Ens referim a: ***no hi ha mel sense fel, de mica en mica s'omple la pica i ser de mira'm i no em toquis***.

No hi ha mel sense fel vol dir que totes les coses positives tenen també una part més fosca, no tan agradable. Que hem de ser pacients i anar fent a poc a poc sense desesperar-nos és el que ens indica *de mica en mica s'omple la pica*. I, per acabar, quan diem *ser de mira i no em toquis* volem expressar que alguna cosa és molt fràgil.

Noms de lloc del món

Molts de vosaltres potser aprofitareu l'estiu per viatjar i conèixer nous indrets i noves cultures.

A continuació us oferim les formes catalanes d'alguns noms de lloc que, sovint, diem malament per influència del castellà.

Són els següents:

-Anglaterra (i no Inglaterra)

-Alemanya (i no Alemania)

-Nova York (i no Nueva York)

-Ucraïna (i no Ucrania)

-Moscou (i no Moscú)

Noms de lloc de la Marina santboiana

La toponímia estudia els noms de lloc d'un territori. Darrerament s'ha completat un estudi molt rigorós sobre els noms de lloc de la zona de la Marina santboiana. S'hi han recollit prop de tres-cents noms entre masies, paratges, basses i d'altres. Us en presentem alguns exemples: bassa Llissona, paratge de les Marrades, cal Morrongo, cal Jagó, el Riu Mort, ca la Rossa, entre d'altres.

L'hivern i el fred. La confecció

Els refranys ens ho diuen ben clar:

El bon gener, eixut i gelader

Al gener, tanca la porta i encén el braser

Les nits de gener, les més clares i les més fredes de l'any solen ser

L'hivern és època **d'onades de fred i de masses d'aire polar**.

Per fer front a les **temperatures sota zero** (i no baix zero) ens haurem de vestir amb peces com ara la **trenca, l'anorac de plomes, el folre polar o la parca**.

I per què no? També amb **gorres, passamuntanyes i barrets**.

Les rebaixes

És època de **rebaixes, d'ofertes, de gangues i de saldos**. Tot és bo per fer front a les **vaques magres de gener**, que és com anomenem en català l'expressió castellana *cuesta de enero*.

Malgrat els **descomptes**, les **targetes de crèdit** treuen fum (recordeu que en aquest cas hem de dir **targeta i no tarja**). De vegades, els **lectors de targetes** es neguen a treballar i hem d'anar a treure diners al caixer automàtic, que tot sovint ens indica que no tenim **saldo al compte**.

Nous termes catalans

Paraules com: mojito, guacamole o xurrasco (de l'àmbit de la gastronomia); descarregar com a sinònim de baixar, pel que fa a les noves tecnologies; o passallibres en lloc de *bookcrossing*, etc. han estat incorporades recentment a la llengua catalana.

Totes les llengües s'enriqueixen amb paraules procedents d'altres llengües o bé amb paraules creades expressament per denominar un nou concepte.

El verb realitzar

El verb realitzar és un dels que més s'utilitzen com si fos un genèric que serveix per a tot. Hi ha molts altres verbs, però, que ajusten molt millor el sentit que volem donar a la frase.

Així, en lloc de realitzar podem fer servir altres formes verbals com ara:

- acabar (Ja hem acabat el projecte)
- elaborar (hem elaborat el plat segons la recepta del cuiner)
- redactar (la periodista ja ha redactat la notícia)

Refranys d'estiu

A continuació us presentem alguns refranys relacionats amb aquesta època de l'any. Sempre que us presentem refranys, us diem el mateix: la majoria d'aquestes dites estan relacionades amb l'agricultura, els cicles de la natura i amb un estil de vida en vies d'extinció:

Ni d'hivern ni d'estiu no et posis sota el cel viu
Si no regues pel juliol, tot l'any el camp se'n dol
A primers de juliol, sembra el fesol
El juny la madura i el juliol porta la fruita

La resta, els altres

Moltes vegades diem *els demás quan volem dir la resta, els altres, etc. Utilitzar *els demás és una incorrecció que hem d'evitar. Per tant, NO hem de dir: *ho diré als demás. I, en canvi, sí que hem de dir: ho diré als altres (o a la resta).

Tothom/tot el món

Tothom és un pronom que significa tota la gent en general. El seu contrari és ningú. Porta el verb en singular perquè és invariable. Així, hem de dir: tothom estava molt enfadat i no *tothom estaven molt enfadats.

Tot el món no és equivalent a tots ni a tothom. Fixeu-vos en les frases següents:

Va venir tothom a la conferència, i no pas *va venir tot el món.

Hem viatjar per tot el món

Aparells tecnològics per regalar

A l'hora de comprar regals durant aquestes festes, els aparells tecnològics són un gran reclam, i cada any se'n venen més.

L'oferta tecnològica que avui trobem és ben àmplia: càmeres digitals, lectors i llibres electrònics, memòries USB, receptors GPS, tauletes tàctils (i no tablets), telèfons intel·ligents (i no smartphones), reproductors d'MP3, videojocs i videoconsoles, entre molts d'altres.

El gimnàs i la gimnàstica

Fer esport és sempre saludable. Potser fem gimnàstica i anem al gimnàs. Recordeu que, en català, hem de fer servir paraules com ara:

Gimnàstica aquàtica en lloc d'*aquagym*

Graons en lloc d'*steps*

Condicionament físic en lloc de *fitness*

Pesos en lloc de pesas

Samarreta en lloc de camiseta

Dessuador en lloc de sudadera

Estar cruixit, adolorit, baldat / *tenir agulletes

En català, del dolor muscular que produeix l'excés d'exercici físic o el sobreesforç, se'n diu '**estar cruixit**', '**estar adolorit**' o '**estar baldat**'. ~~Tenir agulletes~~ és un calc del castellà *agujetas* que cal evitar.

Ahir vaig anar a esquiar i avui estic ben cruixida.

Ahir vaig anar a esquiar i avui estic ben cruixida adolorida.

Ahir vaig anar a esquiar i avui estic ben baldada.

Avui

Volem fer esment d'expressions amb la paraula avui. D'entre les més freqüents, podem trobar-nos amb les següents:

-avui per demà: significa que un dia indeterminat (sense avisar) passarà alguna cosa. Per exemple: *De moment, les coses són així però avui per demà pot canviar la llei.*

-d'avui endavant: vol dir a partir d'avui: *D'avui endavant ja no obrirem a les tardes.*

-d'avui en vuit dies (o d'avui en quinze dies, per exemple): volem expressar que una determinada cosa s'esdevindrà al cap de vuit o quinze dies. Per exemple: Les llistes sortiran d'aquí a una setmana, és a dir, d'avui en vuit.

Frases fetes amb el verb tenir

Avui us volem presentar unes quantes frases fetes construïdes amb el verb tenir. Són les següents:

-tenir la butxaca foradada, que significa gastar molt.

-tenir bon ull o encertar alguna cosa.

-tenir els ulls al clatell, que fem servir quan no veiem una cosa que és evident.

-tenir un os a l'esquena, que utilitzem per qualificar algú que és gandul.

-tenir moltes penques, quan diem d'algú que té molta barra, que s'aprofita de les situacions o de les persones.

No tingueu por, doncs, d'utilitzar totes aquestes expressions amb el verb tenir.

Descens de rius

Ara a l'estiu a molts de vosaltres potser us vindrà de gust fer algun esport d'aventura en un entorn d'aigua perquè és una activitat divertida i ben refrescant.

Una activitat especialment apta per fer en família o amb amics és el **ràfting**, que consisteix a llançar-se riu avall dins d'una embarcació pneumàtica. Per als més agosarats, però, les **aigües braves** o l'**hidrotrineu**, en què el descens del riu se sol fer en solitari, segur que resulta més emocionant, com també el **caiac** o el **descens de barrancs**. En aquests dos últims casos, l'alliberament d'adrenalina està del tot assegurat.

Alçada

Les expressions, que tant fem servir, a aquestes altures o a aquestes alçades no són correctes quan el que volem expressar és el que podem dir amb l'expressió **a hores d'ara**. Per exemple: a hores d'ara encara no ens han confirmat l'assistència a l'acte.

A més, en frases com ara: hi ha retencions **a l'altura** de Martorell i no van saber estar **a l'altura** de les circumstàncies no hem de fet servir la paraula alçada, sinó, tal com hem vist, **altura**.

Origen del mot biquini

Sabeu quin és l'origen de la paraula biquini? Doncs és ben curiós. Biquini és el nom d'un atoló de la Micronèsia on els nord-americans van fer proves nuclears. Cap al 1946, el fabricant de la peça li va donar aquest nom preveient, com així va ser, que la utilització a les platges d'aquesta peça de roba resultaria explosiva.

Les professions

La majoria de noms de professions són derivats d'altres noms. Així, tenim fuster o forner, derivats de fusta i de forn, respectivament. Molts tenen dues formes, una per al masculí i una altra per al femení (doctor, doctora/pastisser, pastissera, etc.).

Hi ha un gran nombre de professions, però, que acaben en –aire, -ista o –ant i que tenen una única forma. Així, tenim: el o la escombriaire, el o la dentista i el o la cantant.

Per acabar, direm que tot i que molts noms que fan el masculí en –ent tenen una forma femenina en –enta (president, presidenta/aprenent, aprenenta), no tots són variables. Així, hem de dir el o la gerent, el o la representant, el o la governant.

El verb realitzar

El verb realitzar és un dels que més s'utilitzen com si fos un genèric que serveix per a tot. Hi ha molts altres verbs, però, que hauríem de fer servir si volem expressar-nos amb més precisió lingüística. Uns quants són, per exemple: acabar, celebrar, tenir lloc, programar...

Vegem-ne uns exemples:

L'acte se celebrarà (o tindrà lloc) dijous vinent.

S'ha acabat la setmana dedicada al llibre en català.

Si ens expressem amb precisió i varietat, les nostres comunicacions, els nostres textos, tindran una major qualitat.

Oferir, oferta, *ofertar

Ara que som en plena època de rebaixes us volem parlar de les paraules que hi estan relacionades.

Els productes estan en oferta o es posen en oferta si tenen un preu rebaixat. Així, direm que aquests dies *fem oferta de iogurts* o bé que *els iogurts estan d'oferta* i no que **ofertem iogurts*.

Quan parlem de les ofertes de feina o de productes, utilitzem el verb *oferir*. Per exemple: *S'ofereix una plaça d'auxiliar administratiu* i no **S'oferta una plaça...*

I és que... el verb **ofertar* s'utilitza però **no existeix!**

Tauleta tàctil, telèfon intel·ligent

Una de les novetats tecnològiques més populars d'avui dia són les **tauletes tàctils**, proposta catalana per al terme anglès tablet. Al costat d'aquestes **tauletes**, trobem també els **telèfons intel·ligents** (*smartphone*, en anglès).

Aprofitem per recordar-vos, ara que parlem de termes informàtics, que hem de dir **ordinador** i **xarxa** i no pas ordenador i red.

Anunci al balcó

Lamentablement, avui dia, si anem pel carrer, trobarem molts cartells per anunciar que un pis, una casa, un local comercial, etc. es venen, es traspassen o es lloguen.

No és correcta l'expressió Pis en lloguer, sinó que hem de dir Pis per llogar. També són correctes Es lloga pis o Lloguem pis.

Si el que volem és vendre un habitatge podem dir: Pis en venda.

Semàfor

Sabeu d'on ve la paraula semàfor? Segur que no us ho heu preguntat mai. Doncs l'origen de la paraula semàfor, hem de buscar-lo en la llengua grega. És el resultat de la unió de dues paraules gregues: *sema*, que vol dir signe, i *phoros*, que significa portador.

El primer semàfor de la història es va instal·lar davant la Cambra dels Comuns, a Londres. Curiós, oi?

Aclarir i esbandir

Avui volem presentar-vos dues paraules per a les quals sovint fem servir, de manera errònia, la forma castellana aclarar. Ens referim a **aclarir** i **esbandir**.

Aclarir vol dir fer clar. Vegem-ne uns exemples:

El temps ja s'ha aclarit i ha sortit el sol.

A l'estiu se li aclareix molt el cabell.

Esbandir significa treure el sabó a una cosa ensabonada, com per exemple: no cal que m'ajudis a esbandir els plats.

Donar/fer

S'ha d'usar fer i no pas donar (com en castellà) en les expressions següents, entre altres:

Fer petons, fer ràbia, fer una volta o una passejada, fer una abraçada, fer vergonya, fer set.

Exemples:

És molt carinyós: es passa el dia fent petons i fent abraçades

Em fa ràbia la seva actitud

Vaig a fer una volta a veure si escampo la boira

Em fa vergonya exposar-ho davant de tothom

Menjar paella sempre em fa set

Fons/fondo

Hi ha una gran diferència entre **fondo** i **fons**. **Fons** es refereix a la part inferior o més interna d'una cavitat o recipient (el fons del mar). També, com a nom, vol dir diners disponibles. Exemple: Ara resulta que els bancs no tenen fons.

Fondo vol dir profund. Exemple: Aquest pou és molt fondo.

Origen de l'expressió Passar la nit en blanc

L'origen de l'expressió passar la nit en blanc és d'origen cavalleresc. Quan un noble havia de ser armat cavaller, la nit abans de fer la cerimònia per donar-li les armes, l'havia de passar sense dormir i amb una túnica blanca que simbolitzava que no havia comès cap acció innoble. “**Passar una nit en blanc**”, encara ara, vol dir ‘**passar-la en vetlla, sense dormir**’.

FONÈTICA I ORTOGRAFIA

Se celebra o es celebra?

Davant d'un verb que comença amb el so [s], o sigui, amb les lletres **ce**, **ci** i **s** (*celebrar*, *citar*, *servir*) és recomanable utilitzar la forma **se** en comptes de **es** perquè, tot i que les dues possibilitats són correctes, el contacte entre sons és més natural si fem servir **se**.

*El festival **se** celebrarà al setembre. (Millor que: El festival **es** celebrarà al setembre)*

Accentuació

En català, la lletra A, si és que s'ha d'accentuar, sempre porta accent obert (que és aquell que és diferent del castellà).

Les lletres I/U, si s'han d'accentuar, sempre el porten tancat, és a dir, com en castellà.

En canvi, les lletres E/O poden portar o bé accent obert o bé accent tancat, segons com es pronunciiïn.

Accents desplaçats per influència del castellà

En català hi ha moltes paraules que diem amb l'accent malament per influència del castellà.

Així doncs, hem de dir: beis**bol**, hand**bol**, fut**bol**, medul·la, període, timpà, pneumònia, atmos**f**era, diòp**t**ria, rèptil, tèxtil, míssil.

Accent diacrític

En general, en català, les paraules d'una sola síl·laba no s'accentuen, tret dels casos en què l'accent es fa servir per distingir paraules de significat diferent.

Per exemple:

-accentuem la paraula **bé** si ens referim a la paraula castellana *bien* i no pas quan ens referim a l'animal (*cordero*)

-accentuem **déu** quan ens referim a la divinitat i no pas a la xifra.

-accentuem **dóna** quan és del verb donar i no quan ens referim a una senyora.

La dièresi

La dièresi són dos punts que, de vegades, es posen sobre la i o sobre la u. Indica que:

-la u de les combinacions qüe, qüi, güe, güi no és pas muda i que s'ha de pronunciar: aqüeducte, paraigües, lingüística, etc.

-la i o la u seguides o precedides d'una altra vocal no formen síl·laba amb aquesta vocal i s'han de pronunciar, doncs, en síl·labes diferents. És el cas de: suïssa, veïna, diürn, etc.

La lletra te final

La lletra te final precedida d'una ena no sona mai, per això hem de tenir especial cura de no deixar-nos-la quan escrivim paraules, com per exemple:

-tots els gerundis dels verbs: cantant, venint, escrivint

-un bon nombre d'adjectius: plaent, amatent

-adverbis diversos: com ara sovint i tots els acabats en –ment: lentament, feliçment, etc.

-força substantius: president, estudiant, aparcament, imant

M/N

Escrivim **ema** davant de les lletres **be, pe, ema i efa**. Per exemple: embenar, omplir, immens i amfiteatre.

I escrivim **ena** davant de la lletra **be baixa**: canviar, envà.

D'altra banda, cal esmentar que el grup **mp** s'escriu en paraules com ara: assumpte, atemptar, comptar.

També hem de recordar algunes paraules que doblen la **ena**. Per exemple: Anna, innovar, innocent.

B/V

En català escrivim amb be baixa (lletra coneguda en castellà amb el nom d'uve) els verbs en passat acabats en –ava: cantava, dinàvem, reposàveu, etc. Totes aquestes terminacions s'escriuen amb be alta en castellà.

Tot i que hi ha una sèrie de regles per saber si hem d'escriure be alta o be baixa, hi ha una sèrie de paraules que hem de recordar. Així doncs, s'escriuen amb be baixa: haver, núvol, savi, govern, cavall. I s'escriuen amb be alta: mòbil, calb, trobar, basc, oblidar.

Doble ema i doble ena

Els noms femenins Gemma i Anna s'escriuen, respectivament, amb dues emes i dues enes, que s'han de pronunciar fent-les més llargues.

Altres paraules que porten doble ema són, per exemple: immens, gamma, emmagatzemar, commoció, immoral.

I duen doble ena: annex, connectar, innocent, bienni, innocu, etc.

G/J

En principi, escrivim jota davant de les vocals a/o/u. Per exemple, menjar, joc, justícia. I escrivim ge davant de les vocals e/i: gerro, girafa.

Ara bé, hi ha algunes excepcions com ara: injecció, subjecte, objecte, jeure, majestat i d'altres.

En cas de dubte, sempre és recomanable consultar el diccionari.

H

És ben sabut que com la lletra hac és muda cal recordar quan s'ha d'escriure i quan no.

Així doncs, cal fixar-nos en el fet que:

-porten hac inicial paraules com: herba, heretar, hivern, haver

-porten hac enmig del mot paraules com: ahir, aleshores, coherent, enhorabona

També hem de recordar que paraules com: avui, cacauet, coet, orxata, orfe, ou NO s'escriuen amb hac.

S/SS

Hi ha tota una sèrie de paraules acabades en essa que, quan formen el plural afegint una o i una essa a la forma singular, dupliquen la essa. A continuació us n'ofereixo algunes:

-nas/nassos

-tros/trossos

-pastís/pastissos

-interès/interessos

-arròs/arrossos

Recordeu, doncs, que els plurals d'aquestes paraules s'escriuen amb doble essa.

El punt de la ela geminada

La ela geminada és una herència que ens ha quedat del llatí. La grafia consisteix en dues eles separades amb un punt volat. Aquest punt no s'alinea, per tant, amb el peu del cos de les lletres i no s'ha de substituir mai per un guionet. La combinació: tecla de majúscules + 3 representa el punt volat en els teclats dels ordinadors.

Errors més freqüents en l'ús de la ela geminada

Com que la ela geminada prové directament del llatí, no hi ha cap norma que digui quan una paraula n'ha de dur o no. La recomanació és doncs saber les paraules més freqüents i consultar els dubtes al diccionari.

Us oferim a continuació algunes de les paraules més usuals que porten ela geminada: novel·la, col·legi, sol·licitar, il·legal, pel·lícula, il·lustre, tranquil·litat.

TX/IG

En català disposem de dues possibilitats per escriure el so que en castellà es representa amb ch. Ens referim als grups consonàntics tx i ig.

A principi de paraula i entre vocals escriurem sempre tx. Vegem-ne alguns exemples: Txèquia, dutxa.

És a final de mot quan és més complicat perquè haurem de saber quan escrivim tx o quan escrivim ig. A continuació, us n'exposem les regles:

-Escriurem ig si en altres paraules de la mateixa família apareixen els sons g o j. Així, tenim boig amb ig perquè a la paraula bogeria, que és un derivat de boig, apareix una g.

-Escriurem tx si quan fem un derivat se'ns manté el mateix so enmig de vocals. Per exemple, esquitx s'escriu amb tx perquè tenim la paraula esquitxar, que també s'escriu amb tx.

Mots amb dificultat o/u per influència del castellà

Per interferència del castellà hi ha tot de paraules que presenten dubtes en l'escriptura de la o i de la u.

S'escriuen amb **o** paraules com ara: avorrir, botifarra, cartolina, cobrir, rètol...

S'escriuen amb **u** paraules com ara: bufetada, desmuntar, muntanya, cuirassa, etc.

La te muda

La lletra te final precedida de la lletra ena no sona mai però sí que s'ha d'escriure.

Això passa amb:

- els gerundis de tots els verbs: cantant, perdent, venint

-alguns adjectius: plaent

-adverbis acabats en -ment: ràpidament, lentament,...

-força substantius: estudiant, president, aparcament, etc.

No us oblideu, doncs, la **t** en tots aquests casos.

Apostrofació de la preposició DE

La preposició DE s'apostrofa davant de vocal o de la lletra hac: d'ell, d'aquí, d'hora.

No s'apostrofa davant de:

-i/u que funcionen com a consonants: de ioga, de Huelva

-davant d'una hac que es pronuncia: de Harlem

-davant dels noms de les lletres: de efa, de ema

Apostrofació de l'article

Els articles el/la s'apostrofen davant de paraules començades per vocal o hac:

l'estanc, l'òptica, l'hospital.

Hem de tenir en compte, però, que no s'han d'apostrofar les paraules femenines que comencen per I/U àtones. (Recordem que els síl·labes àtones són aquelles on no cau el cop de veu més fort).

Així doncs, direm l'illa però direm la impremta, per exemple. I direm l'urna, però direm la universitat.

MORFOLOGIA

Potser/pot ser

No hem de confondre **potser** i **pot ser** perquè són coses ben diferents.

Potser és un adverbi que marca la possibilitat o la probabilitat d'allò que es diu: Potser vindré demà.

La forma **pot ser** és una combinació dels verbs poder i ser: Pot ser que demà vingui.

Fonèticament són també molt diferents.

Gens/res

No hem de confondre **gens** i **res**. **Gens** és un quantitatiu que expressa la quantitat o la intensitat mínima i **res** equival a cap cosa.

Així doncs, podem dir:

La verdura no m'agrada gens

De tot el que hi ha aquí avui per dinar no m'agrada res (és a dir, cap cosa de les que hi ha)

Tant/tan

No és el mateix la frase: *No cridis tant* que no *Parlis tan fort*. En el primer cas, tant acaba amb te i en el segon, no acaba amb te.

Tant amb te final equival al *tanto* castellà i es fa servir davant de noms o verbs. **Tan** sense te és el *tan* castellà i va davant d'adjectius o d'adverbis.

Quant/quan

Tot i que es pronuncien de la mateixa, quant (acabat en t) i quan (sense t final) no volen dir el mateix. Acabat en **t** indica quantitat, per exemple, *quant val?* I, sense **t**, es refereix a temps: *quan vindrà?*

Tanmateix no és també

Tanmateix indica que una cosa té lloc malgrat allò que semblava oposar-s'hi. És la forma catalana del *sin embargo* del castellà. Per exemple: No hi eren tots els implicats; tanmateix, la reunió va ser molt interessant.

També, en canvi, vol dir així mateix, igualment, de la mateixa manera, etc. Vegem-ne un exemple: Hi havia tots els implicats i també els advocat

Ser i estar (I)

L'ús dels verbs ser i estar és un dels punts més conflictius del català. Intentarem aclarir-ho una miqueta tot seguit:

En expressions que indiquen **característiques** de subjectes animats o inanimats fem servir SER quan es tracta d'una qualitat o un estat permanent. Per exemple: La Maria és una persona molt afable.

I fem servir ESTAR quan es tracta d'una qualitat transitòria i passatgera. Per exemple: La Maria, últimament, està molt nerviosa perquè té molta feina.

Ser i estar (II)

L'ús dels verbs ser i estar és un dels punts més conflictius del català. Intentarem aclarir-ho una miqueta tot seguit:

En expressions que indiquen **situació** fem servir SER quan indiquem una localització concreta, sense especificar-ne la durada, com per exemple: Els meus pares són a casa.

Quan especifiquem la durada fem servir ESTAR: Estaran a casa tota la tarda.

També utilitzem el verb ESTAR-SE quan volem expressar la idea de residir, treballar en algun lloc durant un temps determinat: La Marta és professora però ara mateix s'està a la botiga dels pares treballant de dependenta.

El lo incorrecte

En català són incorrectes frases del tipus Et donaré lo que vulguis o Lo més interessant encara ha d'arribar. En aquest cas, hauríem de dir: Et donaré el que vulguis o El més interessant encara ha d'arribar.

Vegem-ne altres casos:

En lloc de dir A lo loco hem de dir a la babalà o a la lleugera.

En lloc de dir A lo gran hem de dir sense estar-se de res, amb tota mena de luxes

En lloc de dir Dóna lo mateix hem de dir Tant és o tant se val.

L'article en els topònims

Hi ha molts noms de lloc que porten article; per exemple, a la nostra comarca: l'Hospitalet, el Prat, etc.

Els noms de totes les comarques catalanes (excepte Osona) porten article; per exemple, el Baix Llobregat, el Maresme o la Selva.

També hi ha algun topònim que porta l'article salat (s'Agaró, Sant Just Desvern, Sant Joan Despí). L'article salat és una reminiscència medieval que encara és viva a les Illes Balears.

En català, alguns noms de països porten també article (el Brasil, la Xina, els Estats Units d'Amèrica o el Senegal).

L'imperatiu

En català, per expressar una ordre, donar instruccions o fer una recomanació cal fer servir el mode imperatiu del verb (*No fumeu*) i no pas el mode infinitiu (*No fumar*). A més, quan ens adrecem a destinataris desconeguts en contextos formals o públics, se sol utilitzar la segona persona del plural de l'imperatiu, és a dir, el tractament de *vós* (no pas de *vostè*). Vegem-ne alguns exemples, que solen aparèixer en rètols, avisos, anotacions, manuals d'instruccions, receptaris de cuina, etc.:

No passeu per la via

Deixeu sortir abans d'entrar

Truqueu al número...

Afegiu sal i pebre a la carn

Vegeu la pàgina 18

No trepitgeu la gespa

No distraqueu el conductor

L'expressió de l'obligació

En català, per expressar ordre o obligació tenim diverses possibilitats:

- haver de més infinitiu: Has d'estudiar
- caldre més infinitiu: Cal treballar de valent
- verbs en imperatiu: Tanca la porta, sisplau

Hem d'evitar, per tant, el castellanisme *tenir que*. És del tot incorrecte, per tant, dir: Tinc que anar a comprar.

Masculins i femenins (I)

Si ens fixem en la forma femenina dels oficis i de les professions, veurem que hi ha moltes maneres de fer el femení a partir del masculí:

-Podem afegir una **a** al masculí. Per exemple, pastissera, presidenta, ministra

-Podem també canviar l'acabament **leg** d'alguns masculins per la forma **loga**: biòloga, psicòloga

-D'altres, duen les terminacions **essa**: metgessa, alcaldessa, jutgessa

Ja veieu que el ventall de possibilitats és molt gran.

Masculins i femenins (II)

Normalment, per fer el femení d'una paraula és suficient afegir-hi una A a la forma masculina, com per exemple: nen-nena, forner-fornera.

Cal tenir en compte, però, tota una sèrie de casos especials:

1. Els acabats en vocal tònica o forta afegeixen una N: capità-capitana, lleó-lleona, padrí-padrina.
2. Els masculins acabats en -leg (biòleg, traumatòleg) fan el femení en -loga: biòloga, traumatòloga.
3. Per acabar avui, esmentarem que alguns càrrecs, títols nobiliaris, professions, etc. fan el femení en -essa (amb dues esses): baró-baronessa, metge-metgessa.

Masculins i femenins (III)

→ Hi ha una colla de noms que sempre són masculins i que sovint es diuen malament perquè en castellà són femenins.

Exemples: els afores, els avantatges, el costum, el deute, el dubte, el front, el compte, el corrent, el senyal, els llegums, el lleixiu

→ N'hi ha, en canvi, de femenins que sovint es diuen malament perquè en castellà són masculins.

Exemples: una allau, una anàlisi, una olor, les postres, la resta, la síndrome (i la sida), la suor, la xocolata, la calor, la dent

→ També hi ha paraules que poden ser masculines o femenines però que tenen un significat diferent en cada cas.

Exemples: els **llums** (aparells) que fan **molta llum**, les **fulles** (d'arbre, de ganivet) i els **fulls** (de paper)

Significat d'alguns adverbis de manera

A continuació explicarem el significat d'algunes expressions com ara:

- **a dojo**, que vol dir en gran quantitat.
- **a collibè**, que significa portar algú al damunt de les espatlles.
- **a contracor**, expressió que diem quan fem alguna cosa a disgust.
- **a la babalà**, que vol dir inconscientment.

En altres espais, continuarem explicant el significat d'expressions com aquestes.

Singular i plural en paraules com ara: crisi, tesi, anàlisi

El singular de noms com crisi, tesi, anàlisi, parèntesi i dosi acaba sempre amb -i i no amb -is com en castellà. El plural d'aquestes paraules es forma afegint-hi una essa. Així doncs, les formes en plural són: les crisis, les tesis, les anàlisis, els parèntesis, les dosis.

Cal que recordem també que la paraula anàlisi és femenina. Un exemple: Avui m'han fet una anàlisi de sang.

Al matí, a la tarda, al vespre

Davant les parts del dia hi va la preposició a: al matí, a la tarda, al vespre, a la nit, a la matinada.

És per influència del castellà que molta gent diu pel matí. Aquesta expressió és, però, totalment incorrecta.

Quantitativus invariables

Les paraules **massa, força i prou** no tenen plural. Així doncs, hem de dir:

A la prestatgeria hi ha massa llibres

Tinc força coses per fer

No tinc prou papers

Cal tenir en compte també que **bastant i bastants** no tenen femení.

Vegem-ne un exemple:

Va comprar bastants pomes

Fix, text, reflex

Sovint diem fixe, texte, reflexe, annexe o complexe però aquestes formes són del tot incorrectes perquè hem de tenir en compte el següent:

-els noms, en singular, no porten cap e. Així doncs direm **reflex** o **text**. I en plural, **reflexos, textos**.

-els adjectius han de concordar en gènere i nombre amb el nom que acompanyen. Tenim doncs les quatre formes següents:

Fix (masculí singular)

Fixa (femení singular)

Fixos (masculí plural)

Fixes (femení plural)

La telefonem o li telefonem?

Els verbs **telefonar, trucar i contestar** necessiten la preposició **A** davant de la persona que rep la trucada, la telefonada o la resposta. Per exemple: *truca a la Maria*. Per tant, si substituïm *a la Maria* per un pronom feble hem de fer servir **LI** i no pas **LA**. Hem de dir, doncs, *truca a la Maria* o *truca-li*.

Preposicions i locucions preposicionals incorrectes

Hi ha algunes preposicions i locucions preposicionals que, de vegades, fem servir malament.

No són correctes, doncs:

-En vès d'arròs farem servir pasta.

-No podran venir degut al mal temps.

-El debat s'ha generat arrel dels esdeveniments del mes passat.

I el que hem de dir és:

En comptes o en lloc d'arròs farem servir pasta.

*No podran venir **a causa del** mal temps*

*El debat s'ha generat **arran dels** esdeveniments del mes passat.*

Les conjuncions i/o

En català, la conjunció **i llatina** no es canvia mai per **e**, ni tan sols davant d'una paraula que comenci per **i**. Així doncs, hauríem de dir i escriure, per exemple:

Subministraments tècnics i industrials i no pas subministraments tècnics e industrials.

Amb la **conjunció o** passa el mateix: no canvia mai de forma encara que la paraula següent comenci per **o**.

Que hi ha.../Que hi és...?

Quan demanem per algú, cal fer servir el verb 'ser-hi' o 'haver-hi'. Emprar el verb estar en aquest sentit és incorrecte. Així doncs, hem de dir:

Que hi ha l'Andreu?

Que hi és l'Andreu?

És del tot incorrecte l'expressió *Que està l'Andreu?

Bé/Ben

Bé es converteix en ben quan va davant d'un adjectiu, d'un participi o d'un altre adverb, com per exemple: aquesta sopa està ben calenta.

Quan bé modifica un verb, el contrari és malament: Ho han fet bé/Ho han fet malament

Quan ben modifica un participi, el contrari és mal: Està ben fet/Està mal fet.

Corrents/corrent

Corrents és un adverbí que significa molt de pressa. Cal diferenciar-lo de corrent, que és el gerundi del verb córrer. Ho veurem més clar amb els exemples següents: Dibuixa-ho corrents, que ja hauries d'haver acabat. Vés-hi corrent, que caminant trigaràs més.

Les professions

La majoria de noms de professions són derivats d'altres noms. Així, tenim fuster o forner, derivats de fusta i de forn, respectivament.

Molts tenen dues formes, una per al masculí i una altra per al femení (doctor, doctora/pastisser, pastissera, etc.).

Hi ha un gran nombre de professions, però, que acaben en –aire, -ista o –ant i que tenen una única forma. Així, tenim: el o la escombriaire, el o la dentista i el o la cantant.

Per acabar, direm que tot i que molts noms que fan el masculí en –ent tenen una forma femenina en –enta (president, presidenta/aprenent, aprenenta), no tots són variables. Així, hem de dir el o la gerent, el o la representant, el o la governant.

Vari, vària, varis, vàries

Vari és un adjectiu qualificatiu que equival a variat i només es pot utilitzar darrere del nom. No s'utilitza gaire en registre estàndard perquè és un pèl culte.

El que hem de tenir en compte és no utilitzar vari o vària en el sentit de diversos, uns quants, alguns, etc.

Ho veurem més clar amb l'exemple següent:

En lloc de dir “la foto surt a vàries revistes”

hem de dir “la foto surt a diverses revistes”.

Igual

La paraula igual pot ser un adjectiu, que només té una única forma per al masculí que per al femení. És incorrecte, per tant, dir: *tenim dues bruses ben iguales. Hem de dir, doncs: tenim dues bruses ben iguals.

També pot ser un adverbi i en aquest cas és invariable: Totes dues riuen igual.

Respecte d'aquest mot, hem d'evitar una incorrecció força estesa: utilitzar igual en lloc de potser. La frase: *Igual venim demà no és correcta. Hem de dir: Potser venim demà.

RECURSOS LINGÜÍSTICS

Lingu@net. Europa

Avui us volem presentar Lingu@net: un centre de recursos en línia per a l'aprenentatge de diverses llengües, entre les quals hi ha el català.

Conté enllaços i informació sobre recursos en línia d'arreu del món.

L'adreça web és la següent: www.linguanet-worldwide.org

Recursos lingüístics en línia: Gran diccionari de la llengua catalana

A Internet podeu trobar multitud de recursos que us poden ajudar si voleu redactar en català.

Avui us presentem el portal GREC.NET, des d'on podreu accedir lliurement al Gran diccionari de la llengua catalana i al Diccionari multilingüe, entre d'altres.

L'adreça és la següent: www.grec.net

Catalanitzador per a l'ordinador

Podeu catalanitzar el vostre ordinador en només quatre passos. El Catalanitzador posarà en català:

- Windows XP, Vista i 7
- Microsoft Office 2003, 2007 i 2010
- Internet Explorer 6, 7, 8 i 9

I, a més, navegareu per la xarxa de manera que totes les pàgines que tinguin versió en català es mostraran directament en català.

Podeu accedir al Catalanitzador des de la nostra pàgina web:

www.cpnl.cat

Traductor de Google

El traductor de Google ha incorporat el català com a llengua de traducció.

Es tracta d'una eina bidireccional amb què es poden traduir paraules, textos sencers i webs al moment. Així doncs, les webs en català es poden traduir a una trentena de llengües diferents, entre les quals hi ha l'àrab, l'anglès, el japonès o el rus i viceversa.

Cal recordar que el resultat d'una traducció automàtica s'ha de revisar sempre.

L'enllaç és el següent:

http://translate.google.cat/translate_t#

Jocs en català

A l'adreça web www.cpnl.cat/jocs, trobarem tot tipus de propostes perquè els nostres infants juguin en català: jocs d'ordinador, de rol, de taula, etc.

Entre aquests últims podem destacar el **dòmino**, el **parxís**, els **escacs**, les **dames** i els **naips o cartes**.

Recursos del Servei Local de Català

Us volem presentar els recursos lingüístics de la pàgina web del Servei Local de Català de Sant Boi de Llobregat.

A l'adreça www.cpnl.cat/xarxa/cnleramprunya/recursos.html trobareu:

- models de documents per a escoles, AMPA i entitats de lleure
- bibliografia bàsica per aprendre català
- recursos lingüístics a Internet (diccionaris, traductors automàtics, etc.)
- recursos per a l'acolliment de persones nouvingudes
- recursos per al comerç
- fulls informatius sobre temes diversos de llengua

Esperem que us siguin útils. Us en recordem l'adreça:

www.cpnl.cat/xarxa/cnleramprunya/recursos.html

Revistes en català

Sabeu que de revistes en català n'hi ha de temàtica ben diversa i per a tots els públics?

Us en citem unes quantes:

Sàpiens, d'història

Descobrir Catalunya, de viatges

Enderrock, de música

Nat, de natura

Descobrir Cuina, de gastronomia

Pel que fa a **publicacions periòdiques per a infants i joves**, podeu triar entre les següents:

Cavall Fort

Cucafera

Tiroliro

Reporter DOC

Tretzevents

La revista dels súpèrs

El bloc de l'OPTIMOT

L'OPTIMOT, el cercador de consultes lingüístiques, ha estrenat recentment un bloc, on podreu consultar qüestions de llengua ben diverses. Feu-hi un cop d'ull. Hi podeu accedir des de l'adreça següent:

<http://blocs.gencat.cat/blocs/AppPHP/optimot/>

Rodamots

Si us agraden les paraules i voleu ampliar el vostre vocabulari d'una manera senzilla i amena, ho podeu fer amb **Rodamots**.

RodaMots és una iniciativa, totalment gratuïta, gràcies a la qual podeu rebre cada dia (de dilluns a divendres), per **correu electrònic**, un breu missatge amb una paraula o una expressió de la nostra llengua, amb el seu significat i un exemple d'ús. Només cal que us doneu d'alta a l'adreça següent: www.rodamots.com/inici.asp

Apps en català

Appsencatalà.cat és el nou portal de les **aplicacions mòbils en català**. Es tracta d'un web que recopila les aplicacions per a mòbils disponibles en català per a iPhone, iPad i Android.

L'objectiu del portal és localitzar fàcilment qualsevol aplicació mòbil en català, obtenir-ne informació i accedir al proveïdor on es pot **adquirir o descarregar**. Hi podeu trobar **més de 700 aplicacions ordenades per categories**.

EL CATALÀ I ALTRES LLENGÜES

Llengües del món a Catalunya

A Catalunya es parlen més de 200 llengües diferents:

-de l'Amèrica llatina, com l'aimarà, el quítxua, el guaraní

-de l'Àfrica, com el bambara, el diola, el batanga, etc.

N'hi ha que tenen molts parlants arreu del món, com el xinès o l'anglès, i llengües amb molt pocs parlants.

De tota manera, les llengües amb més parlants a Catalunya, a part del català i el castellà, l'àrab i el romanès, ja que aquestes són les comunitats més nombroses a casa nostra.

Origen, territori i població de la llengua catalana

La llengua catalana prové del llatí i s'estén per un territori d'uns 68.000 quilòmetres quadrats en els quals viuen uns onze milions i mig de persones.

És parlada en quatre estats: França, Itàlia, Espanya i Andorra.

Es calcula que tota l'àrea on es parla català ocupa una superfície d'uns 68.000 km², que és superior a la de països com Bèlgica, Dinamarca o Suïssa, per exemple.

És l'única llengua pròpia de Catalunya (excepte a la Vall d'Aran) i és oficial conjuntament amb el castellà i l'aranès.

El català i les llengües del món

Segons un estudi recent, la llengua catalana ocupa el lloc número 88 en el rànquing de les llengües més parlades al món, amb 9.118.882 parlants.

Les 5 primeres llengües de la llista són, per aquest ordre: el xinès mandarí, l'espanyol, l'anglès, el bengalí (llengua parlada a l'Índia i Bangla desh) i l'hindi (parlat a l'Índia).

Al món hi ha unes 6.800 llengües repartides en uns 220 estats. És evident, doncs, que en la majoria d'estats, com és el cas de l'Estat espanyol, es parla més d'una llengua.

L'aranès

A la Vall d'Aran s'hi parla, a més del català i del castellà, una altra llengua, anomenada aranès.

L'aranès és una variant de l'occità, llengua aquesta que es parla al sud de l'Estat francès i que prové directament del llatí com el català, el castellà, el francès, l'italià i d'altres.

És llengua pròpia a la Vall d'Aran i oficial a Catalunya, conjuntament amb el català i el castellà.

El català, llengua romànica

El català és una llengua romànica, és a dir, pertany al grup de llengües que tenen com a origen comú el llatí. Són llengües romàniques també el castellà, el francès, el portuguès, l'italià, l'occità, el francoprovençal, el cors, el romanès, etc.

Tenen moltes coincidències i això fa possible un alt nivell d'intercomprensió entre els seus parlants i els facilita aprendre una llengua nova de la mateixa família lingüística.

A la península Ibèrica hi ha tres grans àrees lingüístiques romàniques: la galaicoportuguesa, la castellana i la catalana.

El basc no està emparentat amb cap altra llengua de la península i se'n desconeix l'origen.

L'extensió geogràfica del català

A l'Estat espanyol el català es parla a Catalunya, al País Valencià, a les Illes Balears i a la Franja de Ponent, que és el sector est de l'Aragó que llinda amb les províncies de Lleida i Tarragona.

També es parla al sud de França, a la ciutat de l'Alguer, que és a l'illa de Sardenya, i a Andorra.

A la comarca catalana de la Vall d'Aran, la llengua pròpia és l'aranès: un dialecte de l'occità. Com a la resta de Catalunya, s'hi parlen també el català i el castellà.

És la tretzena llengua amb més parlants a Europa i té més parlants que llengües com el finès o el danès.

EL CICLE DE L'ANY I LA CULTURA POPULAR

Refranys de Nadal

Molts refranys ens parlen d'aspectes agrícoles i d'un temps en què, com podem comprovar, feia molt més fred que no pas ara. Us n'exposem alguns a continuació:

Les dolçaines de Nadal solen dur mal de queixal
El vi de Nadal ni emborratxa ni fa mal
Nadal en dimarts dolent per als sembrats
Nadal amb gelada duu bona anyada
De Nadal a Sant Esteve durarà la bondat teva
Pels Reis el dia creix i el fred neix

Podeu trobar-ne molts altres al *Costumari català* (volum I), de Joan Amades

Cicle nadalenc: noms de les festes i d'altres

Nadal és una època de trobades familiars i de llargues estades a casa.

Així doncs, ens podem reunir la **Nit de Nadal** (en castellà **Noche Buena**), el **dia de Nadal i el de Sant Esteve i la Nit de Cap d'Any**, que és com s'anomena en català **la Noche Vieja**. L'1 de gener és el **Cap d'Any**, moment adequat per fer nous propòsits. Ja ho diu el refrany: *Any nou, vida nova*.

És costum també, per aquestes dates, de cantar **nadales** (en castellà, **villancicos**), d'assistir a **les representacions dels pastorets** i, el més menuts, de **fer cagar el tió**.

Cicle nadalenc: plantes

El cicle de Nadal comença amb la festivitat de santa Llúcia, el dia 13 de desembre, amb els tradicionals mercats de pessebres, de tot tipus de guarniments, de plantes i **d'avets**, paraula que, en català, s'escriu amb be baixa.

Pel que fa a les plantes, cal dir que la reina de fa ja uns anys és la **ponsètia o flor de Nadal**, que, per la vistositat de les seves fulles, ha esdevingut un element decoratiu molt important.

Ara bé, no hem d'oblidar d'altres espècies vegetals que també acostumen a ser presents a les cases per aquestes dates: **el boix** (acebo en castellà), **el vesc**, que es regala per desitjar sort i que en castellà es coneix com a muérdago, i la **molsa** per als pessebres.

Cicle nadalenc: gastronomia

Ara ve Nadal

matarem el gall

i a la tia Pepa

li'n darem un tall

Com bé diu la cançó, aviat serem tots a taula menjant **gall i capó, garrins, cabrit al forn, gall dindi farcit (en castellà, relleno o embuchado)** i tota una sèrie de productes típics de Nadal.

En destacarem uns quants més: **torrons de Xixona, de massapà, d'Alacant, d'Agramunt** i d'altres. Recordeu que en català el **turrón de yema** s'ha de dir **torró de crema**.

Menjarem també **escudella, sopa de galets i carn d'olla, canelons, entremesos, amanida de raves i d'api, neules** i, per beure, **cava**.

El cicle de Nadal, gastronòmicament parlant, s'acaba amb **el tortell de Reis**. Recordeu que qui trobi la fava haurà de pagar el tortell. Que tingueu sort!!!!

Cicle nadalenc: noms de joguines

Avui parlarem dels noms en català d'algunes joguines perquè de ben segur que ja hem començat a remenar catàlegs per escollir els regals de Reis.

Per als més petits podem triar entre: **sonalls, passejadors, mòbils musicals, arrossegalls, titelles i ninots de peluix o de pelfa**, per exemple.

I per als més grandets: **puzles, encaixos, trencaclosques, patins en línia, monopatins, parxís, escacs, bitlles, consoles**, etc.

Volem fer-vos saber també que a la pàgina web: www.cpnl.cat

podeu trobar tots els jocs que existeixen al mercat en català (jocs educatius, jocs per a ordinadors, videojocs, jocs de taula i de cartes, etc.). Estan agrupats per edats i hi ha una breu explicació de cadascun.

Hi ha també tot d'enllaços d'interès relacionats amb el joc.

Amb tota aquesta informació, ja podeu començar a escriure la carta als Reis!!!!

Quieta Nit, de Pere Calders

Tradicionalment han estat els Reis de l'Orient els qui han portat les joguines per als nens. Cada vegada més, però, apareix en escena el Pare Noel, personatge de la tradició anglosaxona. En algunes cases es tria entre l'un o l'altre, però en moltes d'altres es combinen tots dos.

L'escriptor català Pere Calders ja es feia ressò d'aquesta dicotomia l'any 1949 en el conte *Quieta nit*. Us en transcrivim un fragment a continuació:

“La figura vermella i rodona d'un Pare Noel obstruï la porta.

-On són els nens?

-Són a dalt, dormint. Però si no parla més baix els despertarà.

-Despertar nens forma part de la meva feina.

-Li han donat una mala adreça. En aquesta casa fem Reis.

El pare Noel, així, va anar-se'n tal com havia vingut, omplint amb la seva silueta tot el marc de la porta.”

Si voleu llegir aquest conte sencer, el podeu trobar recollit al volum *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders.

Sant Antoni Abat i sant Sebastià

El 17 de gener és sant Antoni Abat, conegut també com a sant Antoni del porquet i sant Antoni dels ases perquè és el patró dels animals, especialment els domèstics.

És quan tradicionalment se celebren els **Tres Tombs**, festivitat en què els ases i d'altres animals són guarnits amb les millors gales per sortir a fer una passejada, o un tomb, pels pobles i ciutats.

Seguint amb el santoral, el dia 20 de gener és sant Sebastià i el refranyer ens recorda que comencen a allargar-se els dies: “*Per sant Sebastià el dia s’allarga una passa de marrà*”.

Poema del mes de gener

Ja ho diu el refrany *Any nou, vida nova*. Quan comença l’any és el moment dels propòsits i de nous projectes.

També ens trobem al bell mig de l’hivern (recordeu que aquesta paraula en català s’escriu amb hac i be baixa) atès que gener i febrer són tradicionalment a casa nostra els mesos més freds de tot l’any. Així ho expressa Miquel Martí i Pol al poema *Gener*:

Cal anar amb compte amb el glaç,

que si bades i rellisques

et pots molt bé trencar un braç.

Si voleu, podeu llegir aquesta poesia tota sencera al recull *Per molts anys!*

La calçotada

Ben aviat ja serà època de **calçots**, un tipus de ceba blanca cultivada especialment per fer-la al caliu. Originàries de la zona tarragonina de Valls i l’Alt Camp, les calçotades s’han fet molt populars i s’han estès arreu de Catalunya.

Els calçots s’acompanyen de carn de be a la brasa, de botifarres i cansalada i -molt important- d’una salsa feta amb alls, tomàquets, nyores i pebrots escalivats, ametlles i avellanes torrades, oli d’oliva, sal i una miqueta de bitxo, si es vol picant.

El darrer diumenge del mes de gener se celebra a Valls la gran festa del calçot.

Animeu-vos-hi i que vagi de gust!!!!

Cicle de carnaval

Ja tenim aquí un altre cop el **carnaval o carnestoltes** i ens podrem disfressar, paraula aquesta que s'escriu amb e a la síl·laba del mig i amb dues esses.

El cicle de carnaval comença el **dijous gras** i és costum de menjar botifarra d'ou, truites, coques de llardons i productes ben greixosos. Acaba el **dimecres de cendra**, amb l'enterrament de la sardina, acte simbòlic que dona pas a la Quaresma, època de penitència i dejuni.

És també el moment de les **rues**, de les de **comparses** i dels balls de **màscares**.

No us ho penseu més i disfresseu-vos de qualsevol cosa perquè ja ho diuen els refranys:

Per carnaval tot s'hi val.

Per carnestoltes totes les bèsties van soltes.

Carnestoltes, de Joana Raspall

Volem aprofitar aquest espai per contribuir a l'homenatge que es farà durant tot el 2013 a Joana Raspall amb motiu del centenari del naixement d'aquesta poeta del Baix Llobregat, concretament de Sant Feliu de Llobregat.

Joana Raspall és autora de nombrosos llibres de poemes especialment dedicats al públic infantil i juvenil.

El poema que hem triat es diu *Carnestoltes*:

Carnestoltes (Joana Raspall)

*Ha arribat el Carnestoltes
i el febrer s'ha disfressat.
S'ha posat una carota
de marçot esvalotat;
s'ha guarnit amb vel de pluja,
-com si fos el maig mateix-
i amb una faldilla llarga
feta de tarda que creix.*

*Malgrat la seva disfressa,
no podrà enganyar la gent
si no s'afegeix dos dies.*

Ai, febrer, que ets innocent!

Sant Josep i la crema

Hi ha un refrany que diu: “De Joans, Joseps i ases, n’hi ha per totes les cases”. Això vol dir que sant Josep (19 de març) ha estat tradicionalment una festa de celebració familiar. A Catalunya, és tradició, per sant Josep, menjar crema per postres. Avui us presentem un altre poema de Miquel Martí i Pol amb la crema de protagonista:

POEMA

La crema
quan crema
no és bona crema.

Cal deixar-la reposar
i posar-la a la nevera
per fer postres l’endemà.

L’endemà fa un tel gruixut
que si se’l toca per sobre
sembla ben bé de vellut.

Dessota hi ha un mar molt dolç
que fa ben poques onades
i agrada a moltes i a molts.

La crema
quan crema
no és bona crema.

Les plantes de Setmana Santa

Les plantes que tradicionalment s'han associat a la festa de Setmana Santa són la farigola (en castellà, tomillo) i el romaní (romero en castellà), que aquests dies són en període de màxima floració.

La tradició diu que la farigola s'ha d'anar a collir durant la lluna plena que il·lumina sempre la Setmana Santa, ja sigui Dijous Sant o Divendres Sant, però sempre abans de la sortida del Sol del Dissabte de Glòria. El refranyer recull aquesta relació: "Divendres Sant anem a collir farigola al camp".

Les flors que pertanyen a la festivitat de la Setmana Santa són les violetes.

La mona de Pasqua

Per Pasqua és tradició que el padrí regali una mona al fillol o a la fillola. En trobareu tantes com vulgueu a qualsevol pastisseria: de xocolata, de pa de pessic, amb plomalls, ous i pollets, amb figuretes i fruita confitada, etc.

Tradicionalment, però, la mona era com un tortell amb ous de gallina, tants com anys tenia el fillol. Ja ho diu el refrany: *Pasqua sense ous, Nadal sense torrons*. Encara avui dia se'n fan en alguna contrada dels Països Catalans.

La Quaresma

La Quaresma és el període de set setmanes comprès entre la fi del Carnaval i la Pasqua de Resurrecció durant el qual els cristians fan dejuni i abstinència amb la intenció de preparar el cos i la ment per a la Pasqua, és a dir, per a l'arribada de la primavera.

Popularment, ha estat representada com una dona gran, vestida amb una faldilla ampla, amb un bacallà a la mà i amb set cames. Cada setmana s'arrenca una cama, cosa que serveix per comptar el temps que queda per a la Pasqua.

Hi ha molta gastronomia típica de Quaresma, com, per exemple, el bacallà i els bunyols i, com a menys coneguts, els panadons d'espínacs de Lleida i els caramels llargs de Valls, que són uns caramels allargats amb aroma de roses embolicats amb un paper vermell.

Quaresma i Setmana Santa

Després del Carnaval és època de Quaresma, de menjar **bunyols** i **bacallà**.

Quan s'acaba la Quaresma, arriba l'hora de les **palmes** i els **palmons**, de les processons de Setmana Santa i de menjar els **ous** i la **mona de Pasqua**.

Ja veieu, doncs, com tota festa té el seu referent gastronòmic.

Per anar obrint boca, us llegirem a continuació un poema de Miquel Martí i Pol dedicat als bunyols:

Acompanyats o sols,
que bons que són els bunyols!
Si són ben ensucrats
te'ls menges a grapats.
I si no ho són també,
que sempre vénen bé.
Sucats en llet fan clar
qualsevol esmorzar.

Sant Jordi (I)

Com ja deveu saber, el 23 d'abril és el dia de Sant Jordi, la festivitat de la rosa i el llibre.

Aprofiteu el bon temps per voltar pels carrers i per comprar alguna de les novetats literàries que cada any ens presenten les editorials.

Ah! I no us oblideu pas de regalar roses, que sempre són benvingudes.

Us deixem amb un tast de poesia de Miquel Martí i Pol:

Per l'abril,
Si cada gota en val mil,
cada rosa en val deu mil
i cada llibre cent mil.

Sant Jordi (II)

El 23 d'abril torna Sant Jordi i, un any més, les places i els carrers s'ompliran de paradetes de llibres i de roses. Hi ha tant per triar i remenar. De moment, però, ens quedem amb un parell de poemes de Lola Casas:

Parades de roses

Ompliu els carrers
de festa i color,
repartint amor
i petons d'olor.

Parades de llibres

Llibres per mirar,
per comprar
i també per regalar.

Llibres per tenir,
per llegir
i, sobretot,
per gaudir.

Refranys de Sant Jordi

Sens dubte, la festivitat més celebrada del mes d'abril, en ple esclat primaveral, és la diada de Sant Jordi. Aquí teniu una petita selecció de dites relacionades amb la collita i la meteorologia d'aquest dia i aquest mes de l'any:

Per sant Jordi, garbes d'ordi

Sembraràs quan voldràs i per sant Jordi segaràs

Si Sant Jordi no ha passat, l'hivern encara no ha passat

Entre sant Jordi i sant Marc un dia d'hivern hi cap

Pluja d'abril i sol de tardor solen fer l'any bo i millor

Abril plujós i maig ventós fan l'any ric i profitós

Sant Jordi i Espriu

Arriba Sant Jordi i aquest any volem commemorar que el 2013 fa 100 anys que va néixer Salvador Espriu. Per això us volem oferir un poema d'aquest escriptor:

LES ROSES RECORDADES

Recordes com ens duien
aquelles mans les roses
de Sant Jordi, la vella
claror d'abril? Plovia
a poc a poc. Nosaltres,
amb gran tedi, darrere
la finestra, miràvem,
potser malalts, la vida
del carrer. Aleshores
ella venia, sempre
olorosa, benigna,
amb les flors, i tancava
fora, lluny, la sofrença
del pobre drac, i deia
molt suaument els nostres
petits noms, i ens somreia

Salvador Espriu, *El caminant i el mur*

Sant Ponç

A mitjan de maig floreixen bona part de les herbes remeieres. És per això que l'11 de maig se celebra al voltant del carrer Hospital de Barcelona la fira de Sant Ponç, on es poden comprar tot tipus d'herbes medicinals com ara:

alfàbrega (en castellà, albahaca)

farigola (en castellà, tomillo)

romaní (en castellà, romero)

llorer (en castellà, laurel)

anet (en castellà, eneldo)

orenga (en castellà, orégano)

Festa Major (I)

El 20 de maig és la Festa Major de Sant Boi. Les entitats, les associacions i el mateix Ajuntament organitzen tot d'actes durant aquests dies per celebrar-ho.

Destaquem, per exemple:

→els **correfocs**: amb els dracs i altres bèsties de foc, les colles de diables, els trabucaires i els petards.

→les **cercaviles**: amb els gegants, els nans o capgrossos i les colles de gralles.

→les **colles castelleres**, que fan, a més de castells, pilars i torres. El nen o la nena que puja al capdamunt dels castells s'anomena **enxaneta**.

Si volteu pels carrers de Sant Boi aquests dies trobareu també ballades de sardanes, cant coral i tot tipus d'activitats culturals i esportives.

Festa Major (II)

Aquests dies celebrem a Sant Boi la Festa Major en honor de sant Baldiri, patró de la vila, la festivitat del qual s'esdevé el 20 de maig.

Una festa major com cal sempre compta, a banda del **pregó** i del **castell de focs**, amb **envelats** i **balls populars** on poder demostrar les nostres habilitats com a **ballador o balladora** en els balls de parella. Un bon sentit del ritme per al **txa-txa-txa** o la **salsa**; elegància per al **vals** o el **tango**; agilitat per al **rock** o el **swing**; o estil per a la **rumba, el bolero o el pasdoble**.

Bona festa major... i a ballar!

La festa del Corpus

Aquest any la festa del Corpus és el dijous 3 de juny. És una celebració d'origen cristià al voltant de la qual s'organitzen un munt d'activitats com ara:

-**l'ou com balla**: es col·loca un ou en el brollador d'una font, que es cobreix de flors. Són molt populars els de la catedral de Barcelona o els de les fonts de cases senyoriales del barri gòtic.

-**catifes de flors**: a Sant Boi, durant la celebració de la capvuitada de la Festa Major, també podem gaudir de catifes florals. En aquest cas en concret, a la Rambla. La ginesta n'és la protagonista pel fet que és l'època de florida.

-**festes de la Patum a Berga**, que compten amb un bestiari de foc molt particular.

La llengua també és un reflex d'aquesta festa. Vegem-ho en els refranys següents:

“Alabat sia Corpus, que sempre cau en dijous”

“Alabat sia Corpus, que fa els dies llargs i no porta dejuni”

“Tres dijous hi ha dintre de l'any, que llueixen més que el sol: Dijous Sant, el dia de Corpus i el dia de l'Ascensió”.

Revetlles

El 23 de juny celebrarem la **revetlla** de Sant Joan. Menjarem coques de **fruita confitada i pinyons**, de **llardons** i de **crema**. I beurem **un bon cava**, **un moscatell**, **una mistela** o **una malvasia**.

Com a bona celebració a l'entorn del foc comprarem petards i articles pirotècnics en general com ara: **bengales i bombetes o cebes, fonts, piules, traques, trons, coets, correcomes, palmeres, carcasses, etc.** També farem **fogueres** carregades de simbolisme i de rituals purificadors: recordeu l'expressió **el foc tot ho crema**.

No hem de dir **verbena** sinó **revetlla**. En català, **berbena** (paraula escrita amb dues bes altes) es refereix només al nom d'una planta que s'acostumava a recollir la nit de sant Joan.

Els fruits de tardor

La tardor és època també de tot tipus de fruits tant de conreu com de silvestres.

Entre els primers, podem trobar el **raïm** (en català s'escriu amb dièresi a la i), les **figues**, el **codony** (en castellà, *membrillo*), les **magranes** (en castellà, *granadas*) i les **castanyes**, per exemple.

D'altra banda, pel que fa als fruits que ens ofereix el bosc, destaquem:

-les **móres** (en català aquesta paraula porta accent tancat a la o)

-les **groselles** (paraula aquesta que s'escriu amb una sola essa)

-els **gerds** (que en castellà s'anomenen *frambuesas*)

-els **nabius** (que en castellà s'anomenen *arándanos*)

-i una gran varietat de **bolets: rovellons, pinetells, ceps**

Refranys sobre bolets

La tardor ens porta el primer fred, els canvis de color del fullatge i una gran delícia gastronòmica per a moltes persones: els bolets. Avui us hem portat alguns refranys sobre els bolets:

La **llenega** és carn d'ovella i el **rovelló** és carn de moltó.

A la **trompeta de la mort**, no li facis mai el sord.

Si trobes una **llora**, el **rovelló** hi és a la vora.

Les **cametes de perdiu** són bones cap a l'estiu.

Al **rovelló**, cerca-li bon companyó.

Tots Sants

Per Tots Sants, castanyes i cargols amb banyes

Per Tots Sants, capes i mocadors grans

Per Tots Sants, desa el vano i treu els guants

Per Tots Sants, els camps blancs

Com bé diuen els refranys, Tots Sants és l'època dels primers freds, de les **castanyes**, dels **moniatos** (i no *boniatos*), dels **panellets** i d'altres productes típics de la tardor com ara les **magranes** (en castellà, *granadas*), els **caquis** (i no *palosantos*) i els **codonys** (en castellà, *membrillo*).

Pel que fa a aquesta darrera paraula, cal dir que en català tenim dos termes per al castellà *membrillo*, ja que si codony és, com hem vist, el fruit, quan ens referim a la confitura hem de fer servir la paraula codonyat.

Que tingueu una bona castanyada!

Any Salvador Espriu

Aquest any se celebra el centenari del naixement del gran escriptor català Salvador Espriu. Autor de teatre i de poesia, en destaquem títols com ara: *Antígona*, *Primera història d'Esther*, *Cementiri de Sinera* o *La pell de brau*.

A continuació, us recitem un fragment d'un dels seus poemes més coneguts, *Inici de càntic en el temple*:

Però hem viscut per salvar-vos els mots,
per retornar-vos el nom de cada cosa,
perquè seguíssiu el recte camí
d'accés al ple domini de la terra.
Vàrem mirar ben al lluny del desert,
davallàvem al fons del nostre somni.
Cisternes seques esdevenen cims
pujats per esglaons de lentes hores.
Ara digueu: "Nosaltres escoltem
les veus del vent per l'alta mar d'espigues."
Ara digueu: "Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest poble."

Any Joana Raspall

Qui fa també 100 anys el 2013 i encara és viva és la poeta de Sant Feliu de Llobregat, Joana Raspall.

Bibliotecària, autora de diccionaris i autora sobretot de poesia infantil, ha publicat un bon grapat de llibres.

Us oferim a continuació el poema titulat *Només*:

Només amb un somriure
que em facis, tot passant,
ja m'omplo d'alegria
i veig el món més gran.
No em pesa la cartera;
si fas el pas lleuger,
no em quedaré endarrere,
ja t'aconseguiré.

CONVENCIONS

Etcètera o tres punts?

Si una enumeració d'elements queda oberta perquè qui redacta el text no pretén descriure tots els elements es recorre a l'expressió etcètera (sovint de manera abreujada, és a dir: etc.) o bé als punts suspensius (però no a l'expressió etcètera i als punts suspensius alhora).

La paraula etcètera o la seva abreviatura van precedides d'una coma, en canvi, els punts suspensius no admeten la coma: s'enganxen directament a la paraula anterior, només en són tres i, en posició final de frase, fan la funció de punt final.

En definitiva, o posem etcètera (abreujat o no) o posem tres punts.